

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่..... อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แคทยา เจริญสุข

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การรำรำเบื้องต้น

นาฏศิลป์ หมายถึงศิลปะการฟ้อนรำ หรือความรู้แบบแผนของการฟ้อนรำ เป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงาม ให้ความบันเทิง อันโน้มน้าวอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมให้คล้อยตาม ศิลปะประเภทนี้ต้องอาศัยการบรรเลงดนตรี และการขับร้องเข้าร่วมด้วย เพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณค่ายิ่งขึ้น หรือเรียกว่า ศิลปะของการร้องรำทำเพลง

นาฏยศัพท์

คือ ศัพท์ที่เกี่ยวกับลักษณะท่ารำ ที่ใช้ในการฝึกหัดเพื่อแสดงใจน ละคร เป็นคำที่ใช้ในวงการนาฏศิลป์ไทย สามารถสื่อความหมายกันได้ทุกฝ่ายในการแสดงโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. นามศัพท์ เป็นศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อท่ารำ เช่น วงกลาง จีบปรกข้าง กระจดเท้า จรดเท้า เจริญตั้ง

จรดเท้า เท้าข้างใดข้างหนึ่งวางเต็มเท้า อีกข้างหนึ่งเปิดปลายเท้า ยกส้นขึ้น และย่อเข่าลงเล็กน้อย

กระจดเท้า เท้าข้างใดข้างหนึ่งก้าวมาข้างหน้า ย่อเข่า ยกเท้าที่อยู่ข้างหลังขึ้นให้ส้นเท้าชิดกันและเปิดปลายเท้า

2. กริยาศัพท์ เป็นศัพท์ที่เรียกในการบอกอาการกริยาเช่น ลดวง กดคาง เปิดคาง กดเกลียวข้าง เจริญตั้ง

จีบปรกข้าง มือทั้งสองข้างหรือข้างใดข้างหนึ่งหักข้อมือและจีบที่ข้างลำตัว

กดเกลียวข้าง ก้าวเท้าข้างใดข้างหนึ่งมาข้างหน้า เท้าหลังเปิดส้นเท้าขึ้น จากนั้นกดเอวมาข้างลำตัวในข้างเท้าที่ก้าว

กดคาง การกดหน้าลงเล็กน้อย
เปิดคาง การเงยหน้าขึ้นเล็กน้อย

ตัวนาง

ตัวพระ

ตัวยักษ์

3. ศัพท์เบ็ดเตล็ด เป็นศัพท์
 ต่างๆที่ใช้เรียกนอกเหนือจาก
 นามศัพท์และกริยาศัพท์ เช่น
 ตัวพระ ตัวนาง ตัวยักษ์ เป็น

ภาษาท่า คือ ภาษาที่ใช้สื่อความหมาย โดยการแสดงท่าทาง
 การเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกายแทนคำพูด อารมณ์
 ความรู้สึก เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจตรงกับผู้แสดง เช่น ทำฉันทัน
 ทำเธอ ทำรัก ทำร้องไห้ ทำมา ทำโกรธ

ทำรัก

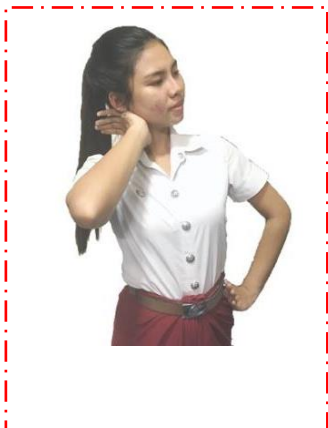
ทำไป

ทำมา

ทำยิ้มหรือดีใจ

ทำโกรธ

ทำเศร้า

ทำร้องไห้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่..... อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แคทเธีย เจริญสุข

ใบงานที่ 1
เรื่อง การรำรำเบื้องต้น

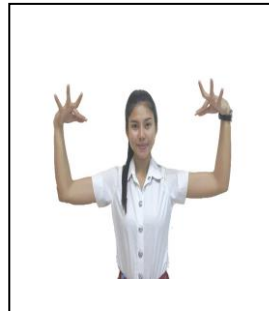
1. จงอธิบายความหมายของนาฏศิลป์

.....

2. นาฏยศัพท์หมายถึง

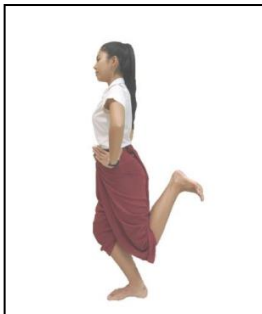
.....

3. จงบอกลักษณะและประเภทของนาฏยศัพท์

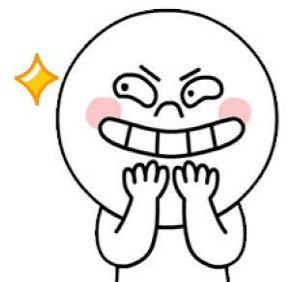
ท่า.....
 ประเภท.....

ท่า.....
 ประเภท.....

ท่า.....
 ประเภท.....

ท่า.....
 ประเภท.....

3. ภาษาท่าหมายถึง

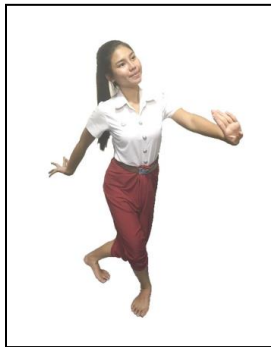
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. จงเติมภาษาท่าให้ถูกต้อง

รัก	ยิ้ม	จับ	จับปกหน้า	ไขว้มือ
เศร้า	ยิ่งใหญ่	วงบน	ก้าวเท้า	กระดกเท้า
ไป	มา	เธอ	ฉัน	โกรธ

.....

.....

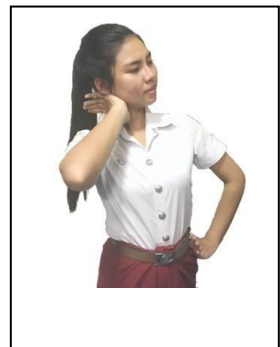
.....

.....

.....

.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง รำเต้นเล่นกับจังหวะ

จังหวะ คือ การเคลื่อนไหวสม่ำเสมอ อาจมีช้า-เร็ว เบา-ดัง สั้น-ยาว เป็นพยางค์-เป็นประโยค จังหวะของเพลงจะให้ความหมายและความรู้สึกต่างกัน การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะทำได้หลายวิธีสม่ำเสมอ อาจมีช้า-เร็ว เบา-ดัง สั้น-ยาว เป็นพยางค์-เป็นประโยค จังหวะของเพลงจะให้ความหมายและความรู้สึกต่างกัน การเคลื่อนไหว

1.การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะโดยการทำให้เกิดเสียง ได้แก่ การปรบมือ การผิวกาย การย่อเท้า การตีดินน้ำมัน เป็นต้น

2.การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะโดยใช้พยางค์-ประโยค เช่น มง-แซะ-มงปะ-เท่ง-ปะ ตุ่ม-ตุ้มเป็นต้น-ตุ้ม

3.การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเพลง เช่น เพลงลาวแพน น้อย เพลงพ็อนเงี้ยว เพลงกราวเงาะเพลงยามเย็น

ครบ
ผม

Body percussion คือ การใช้การกระทบกันของร่างกายให้เกิดเป็นเสียง อย่างเป็นจังหวะ

เพลง ยามเย็น

ทำนอง : พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ขับร้องโดย : วิโอเล็ต วอเทียร์

แดดรอน รอน เมื่อทินกรจะลับเหลี่ยมเมฆา ทอแสงเรืองอร่ามช่างงามตา ในนภาสลั้จับอัมพร
แดดรอน รอน เมื่อทินกรจะลาโลกไปไกลยามนี้จำต้องพรากจากดวงใจไกลแสนไกลสุดห่างยอดดวงตา
แต่ก่อนเคยคลอเคลียกัน ทุกวันคืนรื่นอุราต้องอยู่เดี่ยวเปลี่ยววิญญูณ์เหมือนดั่งนภาไร้ทินกร
แดดรอน รอน เมื่อทินกรจะลาโลกไปไกลความรักเรคงอยู่คู่กันไปในหัวใจคงอยู่คู่เชยชม

.....'Tis sundown.The golden sunlight tints the blue sea, Paints the hill and gilds the palm tree.

Happy be, my love, at sundown.

.....'Tis sundown.The multi-coloured dancing sunbeam. Brightly shines on in my heart's dream

Of the one I love, at sundown.

.....The birds come to their nest. At peace, they bill and coo. The wide world sinks to rest,

And so do I and so do you.

.....'Tis sundown.In splendour sinks the sun, comes twilight, Day is done, now greets the cool

night. Happy be, my love, at sundown.

ไ้อยามเย็น จวบยามนี้เป็นเวลาสุดอาวรณ์ยามไร้ความสว่างห่างทินกรยามรักจำจะจร จากกันไป ..

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบงานที่ 2

เรื่อง รำเต้นเล่นกับจังหวะ

1. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะสามารถทำแบบใดได้บ้างจงอธิบาย

.....
.....
.....
.....
.....

2. จงเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเติมเครื่องหมาย x หน้าข้อความที่ผิด

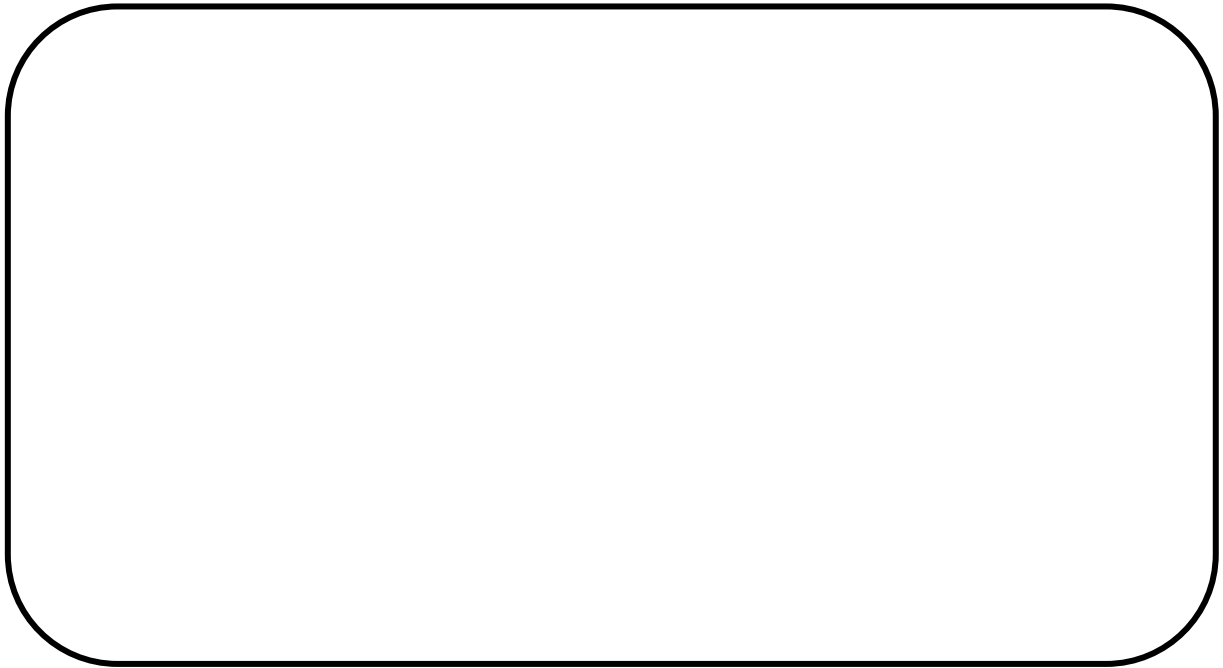
- ___ 1. จังหวะ คือ การเคลื่อนไหวสม่ำเสมออาจจะช้าหรือเร็วก็ได้
- ___ 2. “ปรบมือและตีดนิ้ว” คือ การเคลื่อนไหวตามจังหวะที่ทำให้เกิดเสียง
- ___ 3. สิ่งสำคัญที่ทำให้การรำรำเกิดความพร้อมเพรียงคือทำนาฏยศัพท์และภาษาท่า
- ___ 4. Body percussionคือการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะที่ผสมผสานระหว่างแบบที่ทำให้เกิดเสียงและแบบที่ประกอบจังหวะเพลง
- ___ 5. “มง-แชะ-มงแชะ-แชะมง-ตะหลุ่ม-ตุ้ม-มง” คือการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะแบบเป็นประโยค

3. จงอธิบายท่าทางประกอบจังหวะและท่อนเพลง Body percussion เพลงยามเย็นจากภาพที่กำหนดให้

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ให้นักเรียนเขียนท่อนเพลงยามเย็นที่นักเรียนชอบมา 1 ท่อนเพลง พร้อมวาดทำประกอบท่อนเพลงนั้นพร้อมระบายสีให้สวยงาม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

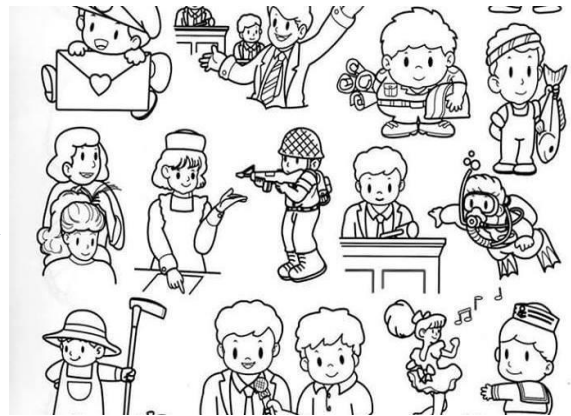
ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง การแสดงบทบาทสมมติประกอบเพลง “ลมบกลมทะเล”

การแสดงบทบาทสมมติ คือ การแสดงถึงความรู้สึกและจินตนาการอย่างอิสระตามบทบาทหรือการเลียนแบบพฤติกรรมของคน สัตว์ และธรรมชาติ ผู้แสดงจะต้องแสดงตามบทบาทให้เหมาะสมตรงกับสิ่งที่ป็นจริงตามที่ได้รับมอบหมายให้แสดง การแสดงบทบาทสมมติอาจแสดงจากนิทาน เรื่องราวในชีวิตประจำวัน ข่าว เหตุการณ์ต่างๆ วิธีการในงานประเพณีต่างๆ หรืออาจคิดสร้างสรรค์เรื่องราวขึ้นเองก็ได้

การแสดงบทบาทสมมติเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์คือ การแสดงเลียนแบบลักษณะต่างๆของตัวละครนั้นๆไม่ว่าจะเป็นอาชีพ ลักษณะนิสัย บุคลิก เช่น ตำรวจ ทหาร ครู เป็นต้น

การแสดงบทบาทสมมติเลียนแบบพฤติกรรมของสัตว์ คือ การเลียนแบบลักษณะท่าทางตามพฤติกรรมของสัตว์ เช่น กุ้ง ม้า กวาง ไก่ เป็นต้น

การแสดงบทบาทสมมติเลียนแบบธรรมชาติ คือ การทำท่าทางเพื่อแสดงให้เห็นถึงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ เช่น การนำมือโบกไปมาให้มีลักษณะเหมือนลมพัด การยืนตรงและกางแขนออกให้มีลักษณะเหมือนต้นไม้ เป็นต้น

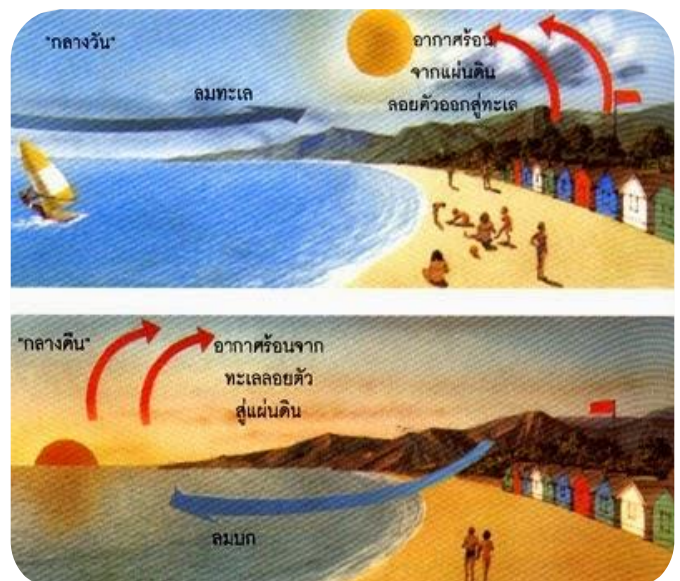
เพลง ลมบกลมทะเล

ฉันคือชาวประมง หาปลาในทะเล เมื่อเวลาโพลเพล้ ฉันล่องเรือไป
ฉันอาศัยลมบก พัดพาเรือออกไป หาเจ้าปลาตัวใหญ่และกุ้งหอยนานา....
ฉันเห็นแสงตะวัน ลมทะเลก็พัดมา มันก็ถึงเวลา กลับเข้ามาชายฝั่ง..
เรือของฉันก็ล่องลอย จากทะเลอันแสนไกล กลับเข้าฝั่งได้ ก็เพราะลมทะเล....
.....ลมบกและลมทะเล นั้นแตกต่างกันอย่างไรเธอรู้ไหม....
*คำคืนลมบกพัดเรือไปทะเลไกล.....แต่ลมทะเลในตอนเช้าจะพัดเรือขึ้นฝั่ง
.....ล้าลันล้า... ลันลา...ลันลา....ลา..ล้า..ลา...ล้าลันล้าล้า.....*

เกร็ดความรู้

ลมบก ในเวลากลางคืนพื้นดินคลายได้เร็วกว่าพื้นน้ำ ทำให้อากาศเหนือพื้นดินมีอุณหภูมิต่ำกว่าอากาศเหนือพื้นน้ำ หรืออากาศเหนือพื้นดินมีความกดอากาศสูงกว่าอากาศเหนือพื้นน้ำ เป็นผลให้อากาศเหนือพื้นดินที่มีความกดอากาศสูงกว่าเคลื่อนที่เข้าหาพื้นน้ำที่มีความกดอากาศต่ำกว่า หรือเกิดลมพัดจากบกออกสู่ฝั่งทะเลในเวลากลางคืน

ลมทะเล ในเวลากลางวันพื้นดินรับความร้อนได้เร็วกว่าพื้นน้ำ ทำให้อากาศเหนือพื้นดิน มีอุณหภูมิสูงกว่าอากาศเหนือพื้นน้ำ อากาศเหนือพื้นน้ำหรืออากาศเหนือพื้นน้ำ มีความกดอากาศสูงกว่าอากาศเหนือพื้นดิน เป็นผลให้อากาศเหนือพื้นน้ำมีความกดอากาศสูงกว่าเคลื่อนที่เข้าหาบริเวณพื้นดิน ที่มีความกดอากาศต่ำกว่าหรือเกิดลมพัดจากทะเลเข้าหาฝั่งในเวลา กลางวัน

ลมทะเลพัดตอนกลางวัน
ส่วนลมบกนั้นพัดตอน
กลางคืน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบงานที่ 3

เรื่อง การแสดงบทบาทสมมติประกอบเพลง “ลมบกลมทะเล”

ตอนที่ 1. จงจับคู่รูปภาพและเนื้อหาที่สอดคล้องกันให้ถูกต้อง

- การแสดงบทบาทสมมติที่เลียนแบบพฤติกรรมของสัตว์
- การแสดงบทบาทสมมติที่เลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์
- การแสดงบทบาทสมมติที่เลียนแบบสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
- ความหมายของการแสดงบทบาทสมมติ

.....

.....

“การแสดงถึงความรู้สึกและ
จินตนาการอย่างอิสระตาม
บทบาทหรือการเลียนแบบ
พฤติกรรมของคน สัตว์ และ
ธรรมชาติ”

“การทำท่าทางของลมพัด
การทำท่าต้นไม้”

.....

.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 4

เรื่องประเภทของนาฏศิลป์ไทย“โขน ละคร”

โขน เป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงอย่างหนึ่งของไทย เป็นการแสดงที่คล้ายละครแต่สวมหน้ากาก หรือ “หัวโขน” และมีการสื่อสารโดยการ “พากย์” ในการเจรจาระหว่างตัวละครและส่วนใหญ่เรื่องที่แสดงคือเรื่อง “รามเกียรติ์” โขนปรับปรุงจากการแสดง 3 ประเภท คือ

การแสดงกระบี่กระบอง การแสดงหนังใหญ่ การแสดงชกนาคศึกดำบรรพ์

โขนมีลักษณะของตัวละคร 4 ลักษณะ ได้แก่

พระ

นาง

ยักษ์

ลิง

ละคร หมายถึง ศิลปะการแสดงที่ผูกเป็นเรื่องราว มีเหตุการณ์เกี่ยวโยงกันเป็นตอนๆ ลักษณะการแสดงประกอบด้วยบทร้อง ท่าทาง การร่ายรำ บทเจรจาและนาฏศิลป์ด้านอื่นๆมีการจัดฉากให้สอดคล้องกับบทละคร

ละครไทยแบบมาตรฐานดั้งเดิมมี 3 แบบ คือ

1. ละครชาตรีเป็นละครที่มีมาแต่สมัยโบราณ และมีอายุเก่าแก่กว่าละครชนิดอื่นๆ มีลักษณะเป็นละครเร่ ในสมัยโบราณละครชาตรีเป็นที่ นิยมแพร่หลายทางภาคใต้ของไทย เรื่องที่แสดงคงจะนิยมเรื่องพระสุธนนางมโนห์รา ในสมัยโบราณจะใช้ผู้ชายแสดงล้วน มีตัวละครเพียง ๓ ตัว คือ ตัวนายโรง ตัวนาง และตัวตลกแต่มาถึงยุคปัจจุบันมักนิยมใช้ผู้หญิงเป็นผู้แสดงเสียส่วนใหญ่

2. ละครนอกเป็นละครของภาคกลาง วิวัฒนาการมาจากโนรา เน้นแสดงให้ รวดเร็วตลกขบขัน ไม่ถือเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี สมัยโบราณใช้ผู้ชายแสดงล้วนและเริ่มมีผู้หญิงแสดงในสมัยรัชกาลที่ 4

3. ละครใน เป็นละครที่เกิดขึ้นในพระราชฐานจึงเป็นละครที่มีระเบียบแบบแผน สุภาพแสดงโดยผู้หญิงล้วนละครในมีความมุ่งหมายสำคัญอยู่ 3 ประการ คือรักษาศิลปะของการรำอันสวยงามรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีเคร่งครัด รักษาความสุภาพทั้งบทร้องและเจรจา เพราะฉะนั้นเพลงร้อง เพลงดนตรี จึงต้องดำเนินจังหวะค่อนข้างช้าเพื่อให้รำได้อ่อนช้อยสวยงาม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบงานที่ 4

เรื่อง ประเภทของนาฏศิลป์ไทย “โขน ละคร”

คำสั่ง : ให้นักเรียน x ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

- ลักษณะเด่นของการแสดงโขนคือข้อใด

ก. การใช้อาวุธ	ข. การใส่หน้ากากหรือหัวโขน
ค. การแสดงที่สวยงาม	ง. การใช้ผู้ชายแสดงล้วน
- การแสดง “โขน” มีวิวัฒนาการมาจากการแสดงใด

ก. กระบี่กระบอง หนังใหญ่	ข. หนังใหญ่
ค. หนังตะลุง	ง. หนังใหญ่ กระบี่กระบอง ชักนาคตึกดำบรรพ์
- ลักษณะของตัวละครในการแสดงโขนมีกี่ลักษณะ

ก. 1 ลักษณะ	ข. 2 ลักษณะ	ค. 3 ลักษณะ	ง. 4 ลักษณะ
-------------	-------------	-------------	-------------
- ข้อใดคือความหมายของการแสดงโขน

ก. เป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงของไทย เป็นการแสดงที่คล้ายละครแต่สวมหัวโขนและมีการสื่อสารโดยการพากย์ในการเจรจา
ข. เป็นการแสดงพื้นบ้านของไทยประกอบด้วยภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้
ค. เป็นการแสดงที่ใช้มือและเท้าเป็นหลักเพื่ออวดฝีมือ
ง. เป็นการแสดงที่ใช้ผู้แสดงหลายคนโดยเน้นความพร้อมเพรียงเป็นหลัก
- “ละครที่ใช้ผู้ชายแสดงล้วน เน้นความตลกขบขัน” คือการแสดงในข้อใด

ก. ละครนอก	ข. ละครใน	ค. ละครชาตรี	ง. ละครพูด
------------	-----------	--------------	------------
- “ละครที่ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน เน้นความสวยงามของกระบวนท่ารำ” คือการแสดงในข้อใด

ก. ละครร้อง	ข. ละครใน	ค. ละครนอก	ง. โขน
-------------	-----------	------------	--------
- ละครประเภทใดเป็นละครที่มีความเก่าแก่มากที่สุด

ก. ละครในราชวัง	ข. ละครนอกพระราชนิพนธ์	ค. ละครชาตรี	ง. ละครใบ้
-----------------	------------------------	--------------	------------
- ข้อใดไม่ใช่ตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์

ก. พระราม	ข. หนุมาน	ค. ทศกัณฐ์	ง. นางกาลี
-----------	-----------	------------	------------
- ตัวละครใดจัดอยู่ในกลุ่มตัวละครประเภทลิง

ก. พระราม	ข. หนุมาน	ค. ทศกัณฐ์	ง. นางสีดา
-----------	-----------	------------	------------
- วงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงโขน คือวงประเภทใด

ก. วงขับไม้	ข. วงเครื่องสาย	ค. วงปี่พาทย์	ง. วงมโหรี
-------------	-----------------	---------------	------------

11. การแสดงโขนประเภทใด ต้องใช้พื้นที่ในการแสดงมากที่สุด
 ก. โขนกลางแปลง ข. โขนโรงนอก ค. โขนโรงใน ง. โขนหน้าจ่อ
12. ข้อใดเป็นตัวละครประเภทตัวยักษ์
 ก. ทศกัณฐ์ ข. พระลักษมณ์ ค. พระราม ง. หนุมาน
13. การชมโขนฉาก ควรไปชมสถานที่ใด
 ก. สนามกีฬา ข. ห้องสมุด ค. พิพิธภัณฑ์ ง. โรงละครแห่งชาติ
14. โขนหน้าจ่อ เป็นการแสดงที่นิยมเล่นก่อนการแสดงใด
 ก. ลิเก ข. ลำตัด ค. หนังใหญ่ ง. ละครนอก
15. ก่อนชมการแสดงโขน ผู้ชมควรศึกษาเรื่องใดมาก่อน
 ก. ท่ารำ ข. การพากย์โขน ค. เครื่องดนตรี ง. ประวัติผู้แสดง
16. การแสดงโขน นิยมนำเรื่องใดมาแสดง
 ก. ไกรทอง ข. รามเกียรติ์ ค. สังข์ทอง ง. กากี
17. ผู้ชมที่ดีไม่ควรปฏิบัติต่อผู้แสดงอย่างไร
 ก. ให้กำลังใจ ข. มอบดอกไม้ ค. ล้อเลียน ง. ปรบมือ
18. ในสูจิบัตรจะไม่แสดงข้อมูลข้อใด
 ก. ชื่อผู้แสดง ข. วันที่แสดง ค. สถานที่แสดง ง. จำนวนผู้ชม
19. ถ้าชมการแสดงเรื่องโศกเศร้า ไม่ควรทำข้อใด
 ก. นั่งเงียบ ข. ตั้งใจดู ค. หัวเราะเสียงดัง ง. ร้องให้ตาม
20. ก่อนชมการแสดงนาฏศิลป์ ควรศึกษาท่ารำเพื่อประโยชน์ข้อใด
 ก. สามารถเล่าให้เพื่อนฟังได้ ข. เข้าใจการแสดงมากขึ้น
 ค. สามารถจับผิดผู้แสดงได้ ง. ตอบคำถามเพื่อรับรางวัล
21. ข้อใดไม่ใช่หลักในการชมนาฏศิลป์
 ก. ควรศึกษาท่ารำที่ใช้ในการแสดง ข. เข้าใจในเรื่องภาษาที่ใช้ในการแสดง
 ค. เข้าใจเรื่องเครื่องแต่งกายของผู้แสดง ง. เข้าใจบทบาทฐานะของตัวแสดง
22. การไปชมการแสดงในโรงละคร ควรแต่งกายอย่างไร
 ก. แต่งกายตามแฟชั่น ข. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
 ค. แต่งกายให้เป็นจุดเด่น ง. แต่งกายด้วยชุดราคาแพง
23. เมื่อการแสดงจบลง นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร
 ก. ปรบมือเสียงดัง ข. ตะโกนต่างๆ ค. กระโดดโลดเต้น ง. เข้าไปสวมกอดนักแสดง
24. ข้อใดไม่ควรทำในขณะที่ชมการแสดง
 ก. ไปถึงสถานที่ก่อนเวลาแสดง ข. นั่งตามเลขที่บัตร
 ค. โห่ร้องเมื่อแสดงไม่ถูกต้อง ง. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
25. หากนักแสดงทำผิดพลาด ควรให้กำลังใจอย่างไร
 ก. ผิวปาก ข. ปรบมือ ค. โห่ร้อง ง. ทูบโตะ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 5

เรื่องประเภทของนาฏศิลป์ไทย“ระบำ รำ ฟ้อน”

ระบำคือ ศิลปะของการร่ายรำที่แสดงพร้อมกันเป็นหมู่เป็นชุด ความงามของการแสดงระบำ อยู่ที่ความสอดประสานกลมกลืนกัน ด้วยความพร้อมเพรียงกัน การแสดงมีทั้งเนื้อร้องและไม่มีเนื้อร้อง ใช้เพียงดนตรีประกอบ คำว่า "ระบำ" รวมเอา "ฟ้อน" และ "เซิ้ง" เข้าไว้ด้วยกัน เพราะวิธีการแสดงไปในรูปแบบเดียวกัน แตกต่างกันที่วิธีร่ายรำ และการแต่งกายตามระเบียบประเพณีตามท้องถิ่นระบำ แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ ระบำดั้งเดิมหรือระบำมาตรฐาน และระบำปรับปรุงหรือระบำเบ็ดเตล็ด

1. ระบำดั้งเดิมหรือระบำมาตรฐานได้แก่ ระบำที่ฝึกหัดกันเพื่อให้เป็นแบบมาตรฐานที่มีมาแต่ครั้งโบราณ เช่น ระบำสี่บท หรือเรียกอีกอย่างว่า “ระบำใหญ่” ต่อมาได้ประดิษฐ์ระบำอีกหลายชุด และถือว่าเป็นรำมาตรฐานที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่น ระบำย่องหงิด ระบำดาวดึงส์ ระบำอุทอง เป็นต้น ส่วนใหญ่จะแต่งกายในลักษณะที่เรียกว่า “ยี่นเครื่อง”

ระบำย่องหงิด

ระบำดอกบัว

2. ระบำที่ปรับปรุงหรือระบำเบ็ดเตล็ดหมายถึง การแสดงที่ประดิษฐ์คิดค้นหรือปรับปรุงขึ้นใหม่ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ในโอกาสต่างๆ แยกได้เป็น

ระบำนกเขามะราปี

- ปรับปรุงจากแบบมาตรฐานประดิษฐ์ขึ้นใหม่โดยยึดและลีลาความสวยงามของระบำไว้ แต่เปลี่ยนแปลงบางอย่างเพื่อความสวยงามขึ้น เพื่อความเหมาะสมกับสถานที่ เช่น ระบำนพรัตน์ ระบำดอกบัว
- ปรับปรุงจากพื้นบ้านประดิษฐ์ขึ้นใหม่จากแนวคิดความเป็นอยู่ของคนพื้นบ้าน การทำมาหากิน ธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เช่น ระบำชานา แข็งบั้งไฟ
- ปรับปรุงท่าทางของสัตว์ ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ตามลีลาท่าทางของสัตว์ต่างๆ อาจนำมาใช้ประกอบการแสดงโขน ละคร และนำมาใช้เป็นการแสดงเบ็ดเตล็ด เช่น ระบำนกยูง ระบำนกเขา
- ปรับปรุงตามเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ระบำโคม ระบำประทีป

รำ หมายถึง การแสดงที่มุ่งความงามของการรำรำ เป็นการแสดงท่าทางลีลาของผู้รำ โดยใช้มือแขนเป็นหลักเป็นการรำเดี่ยวหรือหลายคนการรำมี 3 ชนิด คือ

1. การรำเดี่ยว คือ การรำที่ใช้ผู้แสดงเพียงคนเดียว จุดมุ่งหมายคือ ต้องการอวดฝีมือในการรำหรือต้องการสลักฉากเพื่อประกอบการจัดฉากหรือตัวละครแต่งกายยังไม่เสร็จเรียบร้อย เช่น การรำอุบายต่างๆ รำมโนราห์บุชายัญ รำพลายชุมพล เป็นต้น
2. การรำคู่ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รำคู่ในเชิงศิลปะการต่อสู้ ไม่มีบทร้อง และรำคู่ในชุดสวยงาม
 - การรำคู่ในเชิงศิลปะการต่อสู้ ได้แก่ กระบี่ กระบอง
 - การรำคู่ในชุดสวยงาม ได้แก่ หนุมานจับนางสุพรรณมัจฉา รจนาเสียงพวงมาลัย
3. การรำหมู่ เป็นการแสดงมากกว่า 2 คนขึ้นไป ได้แก่ รำโคม รำกลองยาว รำวงมาตรฐาน

อุบายยอพระกลืน

ฟ้อน หมายถึง ศิลปะการแสดงที่เป็นประเพณีของทางเหนือ จะใช้ผู้แสดงเป็นจำนวนมากมีลีลาการฟ้อนพร้อมเพรียงกันด้วยจังหวะที่ค่อนข้างช้าเช่น ฟ้อนเงี้ยว ฟ้อนเทียน

ฟ้อนเงี้ยว

ฟ้อนเล็บ

เพลง ระเบิดอกบัว

เหล่าข้าคนระบำ	ร้องรำกันด้วยเริงรำ
ฟ้อนสายให้พิศโสภา	เป็นที่ทำเอื้องยาดรนาศกราย
ด้วยจิตจงรักภักดี	มิมิจะเหน้อยแห่งหน้าย
ขอมอบชีวิตและกาย	ไว้ใต้เปื้อพระบาทบุคคล

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบงานที่ 5

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง

จงอธิบายความหมายของ “การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง”

.....
.....
.....
.....
.....
.....

จงเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเติมเครื่องหมาย x หน้าข้อความที่ผิด

-1. การแสดงภาคเหนือเป็นการแสดงที่เน้นความอ่อนช้อย มีลักษณะของเพลงที่ช้า และเรียก การการแสดงของภาคเหนือว่า “ฟ้อน”
-2. การแสดงที่เน้นความสนุกสนานและเน้นการใช้สะโพก การแสดงจะเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวัน และความเชื่อเกี่ยวกับการบูชาเทพหรือผี เป็นการแสดงที่อยู่ในภาคกลาง
-3. “เพลงอีแซว เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงเกี่ยวข้าว” เป็นการแสดงของภาคอีสาน
-4. การแสดงของภาคใต้เป็นการแสดงที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศเพื่อนบ้านคือ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย มีลักษณะการแสดงที่เน้นการใช้สะโพก
-5. “เซิ้งโปงลาง เซิ้งกระต๊ับ” เป็นการแสดงของภาคกลาง

ให้นักเรียนบอกชื่อชุดการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านภาคที่นักเรียนรู้จักในแต่ละภาค
ให้ได้มากที่สุด

ภาคเหนือ

.....
.....
.....

ภาคอีสาน

.....
.....
.....

ภาคกลาง

.....
.....
.....

ภาคใต้

.....
.....
.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 6

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง

นาฏศิลป์พื้นเมือง หมายถึง ศิลปะการแสดงร่ายรำประกอบดนตรี ได้แก่ ระบำ รำ ฟ้อนต่าง ๆ ที่นิยมเล่นกัน หรือ แสดงกันในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อม ความเชื่อ ศาสนา ภาษา อุปนิสัย และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งนาฏศิลป์พื้นเมืองของไทยแบ่งออกเป็น 4 ภูมิภาค

ภาคเหนือ จากสภาพภูมิประเทศที่อุดมไปด้วยป่า มีทรัพยากรมากมาย มีอากาศหนาวเย็น ประชากรจึงมีนิสัยเยือกเย็น นุ่มนวล งดงามรวมทั้งกิริยา การพูดจา มีสำเนียงน่าฟัง จึงมีอิทธิพลทำให้เพลงดนตรีและการแสดง มีท่วงทำนองที่ซ้า นุ่มนวล ตามไปด้วย การแสดงของภาคเหนือ เรียกว่า “ฟ้อน” เช่น ฟ้อนเงี้ยว ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน เป็นต้น

ฟ้อนเงี้ยว

ฟ้อนเทียน

เซิ้งโปงลาง

ภาคอีสาน มีลักษณะการแสดงที่ค่อนข้างหลากหลาย เนื่องจากได้รับวัฒนธรรมจากชนเผ่าหรือชนชาติอื่นๆ เช่น ลาว ไทยพวน ลาวภูไท เป็นต้น ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะแตกต่างตามเผ่าพันธุ์ แต่ยังมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันเป็นการแสดงที่เกิดขึ้นเพื่อพิธีกรรมศาสนา และความสุขสนุกสนานรื่นเริงในเทศกาลต่างๆ การแสดงของภาคอีสานเรียกว่า “เซิ้ง” เป็นการร่ายรำที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะของการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น การส่ายสะโพก การส่ายมือ การยกเท้า เป็นต้น ซึ่งเป็นท่าทางอันเป็นธรรมชาติที่ปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน แล้วนำมาประดิษฐ์หรือปรับปรุงให้สวยงามตามท้องถิ่นอีสาน

ภาคกลาง มีภูมิประเทศที่เป็นราบลุ่ม มีแม่น้ำหลายสายเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม ทำนา ทำสวน ประชาชนอยู่กันอย่างอุดมสมบูรณ์ จึงมีการเล่นรื่นเริงในโอกาสต่างๆมากมาย จึงทำให้มีการแสดงที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนภาคกลางเกิดขึ้น เช่น ระบำชาวนา เพลงเกี่ยวข้าว เพลงอีแซว เป็นต้น และนอกจากนี้ภาคกลางเป็นที่แหล่งรวมของศิลปวัฒนธรรม การแสดงจึงมีการถ่ายทอดสืบต่อกัน พัฒนาดัดแปลงจนบางอย่างกลายเป็นนาฏศิลป์แบบฉบับ เช่น รำวง เป็นต้น

รำวงมาตรฐาน

ระบำชาวนา

หนังตะลุง

รองเง็ง

ภาคใต้ มีอาณาเขตติดกับทะเลฝั่งตะวันตกและตะวันออก ติดกับมลายู ทำให้รับวัฒนธรรมของมลายูมาบ้าง ประชากรจึงมีชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณีและบุคลิกบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน คือ พุดเร็ว อุปนิสัย ว่องไว รักพวกพ้อง รักถิ่นที่อยู่อาศัยและศิลปวัฒนธรรมของตนเอง จึงมีความพยายามที่จะช่วยอนุรักษ์ไว้จนสืบมาจนถึงทุกวันนี้ การแสดงของภาคใต้มีลีลาท่ารำคล้ายกับการเคลื่อนไหวของร่างกายมากกว่าการพ้อนรำ ซึ่งออกมาให้มีลักษณะที่มีชีวิตชีวา และสนุกสนาน เช่น โนราหนังตะลุง รองเง็ง ตารีกีปัส เป็นต้น

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์ไทย

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบความรู้ที่ 7 รำวงมาตรฐาน

เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติ

"รำวงมาตรฐาน" เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก "รำโชน" เป็นการรำและการร้องของชาวบ้านซึ่งมีผู้รำทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ โดยมีโชนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ คงเป็นการรำและร้องง่าย ๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ เหตุที่การรำชนิดนี้มีโชนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ จึงเรียกรำการแสดงชุดนี้ว่า รำโชน

ต่อมา เมื่อปี พ.ศ.2487 ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติและเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโชนกันอย่างแพร่หลาย ถ้าปรับปรุงการเล่นรำโชนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้อง สีลาท่ารำ และการแต่งกายจะทำให้การเล่นรำโชนเป็นที่น่านิยมมากยิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโชนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้องทำนองเพลง และนำท่ารำจากเพลงแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะ แต่ละเพลงอย่างเป็นแบบแผน

รำวงมาตรฐานประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง 14 ท่ารำ ดังนี้

1. งามแสงเดือน	ชายและหญิง	สอดสร้อยมาลา
2. ชาวไทย	ชายและหญิง	ซึกแป้งผัดหน้า
3. รำมาชิมารำ	ชายและหญิง	รำสาย
4. คีนเดือนหงาย	ชายและหญิง	สอดสร้อยมาลาแปลง
5. ดวงจันทร์วันเพ็ญ	ชายและหญิง	แขกเต้าเข้ารัง และผาลาเพียงไหล่
6. ดอกไม้ของชาติ	ชายและหญิง	รำยั่ว
7. หญิงไทยใจงาม	ชายและหญิง	พรหมสีหน้า และ ยุงพ้อนหาง
8. ดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ชายและหญิง	ช่างประสานงา และจันทร์ทรงกลด
9. ยอดชายใจหาญ	ชาย - จ่อเพลิงกาล หญิง - ชะนีรำยไม้	
10. บูชานักรบ	ชาย - จันทร์ทรงกลด และขอแก้ว หญิง - ชัดจางนาง และล่อแก้ว	

เพลงดอกไม้ของชาติ

เนื้อร้อง ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

ทำนอง อ. มนตรี ตราโมท

(สร้อย) ขวัญใจดอกไม้ของชาติ

งามวิลาสนวนาครายำรำ (ซ้ำ)

เอวองค์อ่อนงาม

ตามแบบนาฏศิลป์

ชี้ชาติไทยเนาว์ถิ่น

เจริญวัฒนธรรม

(สร้อย)

งานทุกสิ่งสามารถ

สร้างชาติช่วยชาย

ดำเนินตามนโยบาย

สู้ทนเหนี่ยวยากตรากตรำ

(สร้อย)

ความหมายของเนื้อเพลง

ผู้หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย การรำรำด้วยการแสดงออกอย่างอ่อนช้อยงดงามตามรูปแบบความเป็นไทยแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางด้านวัฒนธรรมของคนไทย นอกจากนี้ผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทน สามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายหรือแม่บ้านสำคัญ ๆ

ระดับประเทศก็สามารถช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ผู้ชาย

ร่างมาตรฐาน เพลงขวัญใจดอกไม้ของชาติ

- ใช้ลักษณะท่ารำยั่ว คือ มือหน้าตั้งวงระดับชายพก ส่วนมืออีกข้างจะส่งจีบไปด้านหลัง สลับซ้ายขวา
- เท้าจะใช้ 4 จังหวะ คือ ย่ำเท้า 1 2 3 และ วางส้น

อธิบายท่ารำท่ารำยั่ว มือซ้ายตั้งวงล่าง มือขวาจีบส่งหลัง เอียงศีรษะด้านเดียวกับวง ชาย-หญิงหันหน้าเข้าหากัน

โดยชายก้าวเท้าขวาออกนอกวงรำก่อนคำร้องเล็กน้อย หญิงถอยเท้าขวาออกนอกวงรำเล็กน้อย

ก้าวซ้ายเป็นจังหวะที่ ๑ ก้าวขวาเป็นจังหวะที่ ๒ แล้วจรดส้นเท้าซ้ายสองครั้งเป็นจังหวะที่ ๓ และ ๔ เท้าซ้ายถอยหลังเป็นจังหวะที่ ๕ พร้อมทั้งเปลี่ยนเป็นมือขวาตั้งวงต่ำ มือซ้ายจีบส่งหลัง ศีรษะเอียงขวา รำเช่นนี้ไปจนจบเพลง

ท่ารำยั่ว

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชานาฏศิลป์

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้นป.4/.....เลขที่.....วันที่.....อาจารย์ผู้สอน.....

ใบงานที่ 7

เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม

ตอนที่ 1 คำสั่ง : ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการจากการแสดงใด

.....

2. เพราะเหตุใดรำวงมาตรฐานจึงเกิดขึ้นในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

.....

3. ในสมัยที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ใครเป็นผู้สร้างให้รำวงมาตรฐานเกิดขึ้น

.....

4. รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลงและกี่ท่ารำ

.....

5. ใครเป็นผู้ประดิษฐ์เนื้อร้องเพลง “ขวัญใจดอกไม้ของชาติ”

.....

ตอนที่ 2 คำสั่ง : ให้นักเรียนจับคู่ทำรำกับเพลงรำวงมาตรฐานให้ถูกต้อง

1.....งามแสงเดือน	ก. ทำรำยั่ว
2.....ชาวไทย	ข. ทำพรหมสี่หน้าและยุงพ้อนหาง
3.....รำมาซิมารำ	ค. ทำสอดสร้อยมาลา
4.....คืนเดือนหงาย	ง. ทำรำสาย
5.....ดวงจันทร์วันเพ็ญ	จ. ทำซึกแบ่งผัดหน้า
6.....ดอกไม้ของชาติ	ฉ. ทำสอดสร้อยมาลาแปลง
7.....หญิงไทยใจงาม	ช. ทำแขกเต้าเข้ารังและผาลาเพียงไหล่
8.....ดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ซ. ทำข้างประธานงาและจันทร์ทรงกลด
9.....ยอดชายใจหาญ	ฌ. ทำจ่อเพลิงกลและชะนีร้ายไม้
10.....บุชานักรบ	ณ. ล่อแก้วและขอแก้ว จันทร์ทรงกลดและชัตจานาง

ตอนที่ 3 คำสั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X คำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

- สมัยก่อนรำวงมาตรฐานเรียกอีกชื่อหนึ่งว่ารำอะไร
ก. รำวง ข. รำไทย ค. รำโทน ง. รำมาตรฐาน
- รำวงมาตรฐานได้รับการปรับปรุงในสมัยใด
ก. สมัยพ่อขุนรามคำแหง ข. สมัยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์
ค. สมัยพ่อขุนบางกลางหาว ง. สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
- รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลงที่ทำรำ
ก. 8 เพลง 8 ทำรำ ข. 8 เพลง 14 ทำรำ
ค. 10 เพลง 10 ทำรำ ง. 10 เพลง 14 ทำรำ
- การเคลื่อนไหวของรำวงมาตรฐานแบบรูปแบบใด
ก. ตามเข็มนาฬิกา ข. ทวนเข็มนาฬิกา
ค. ตามความถนัด ง. ตามตกลงระหว่างผู้รำ
- การแต่งกายของรำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่แบบ
ก. 2 แบบ ข. 3 แบบ ค. 4 แบบ ง. 5 แบบ

6. จากภาพเป็นการแต่งกายรำวงมาตรฐานแบบใด

ก. แบบชาวบ้าน

ข. แบบรัชกาลที่ 5

ค. แบบสากลนิยม

ง. แบบราตรีสโมสร

7. ทำรำยั่ว เป็นทำรำของเพลงอะไร

ก. เพลงคืนเดือนหงาย

ข. เพลงดอกไม้ของชาติ

ค. เพลงหญิงไทยใจงาม

ง. เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

8. เพลงในข้อใดเป็นเพลงรำวงมาตรฐาน

ก. เพลงลอยกระทง

ข. เพลงงามแสงเดือน

ค. เพลงรำอวยพร

ง. เพลงปีใหม่

9. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องในเรื่องรำวงมาตรฐาน

ก. ไหวหญิงยืนอยู่ข้างหน้าชาย

ข. ชายจับมือหญิงออกมารำ

ค. ชายและหญิงไหวซึ่งกันและกัน

ง. เวลารำให้เดินเป็นวงกลม

10. การแต่งกายรำวงมาตรฐานถ้าผู้ชายใส่โจงกระเบน เสื้อคอกลมแขนสั้นผ้ามัดพุง ผู้หญิงควรแต่งกายอย่างไรคู่กัน

ก. ชุดไทยจักรี

ข. ชุดไทยสมัยรัชกาลที่ 6

ค. ชุดไทยแบบชาวบาน

ง. ชุดกระโปรงบานยาว

ตอนที่ 4 คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก ทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด

1.....รำวงมาตรฐาน จัดเป็นการแสดงประเภทรำหมู่

2.....การเล่นรำวงมาตรฐานจะแสดงเป็นคู่ชายหญิง ก็คู่ก็ได้

3.....การเล่นรำวงมาตรฐานจะรำเป็นวงกลมเดินตามเข็มนาฬิกา

4.....การเล่นรำวงมาตรฐานจะใช้ทำรำทำใดก็ได้ในการรำ

5.....ก่อนเริ่มรำผู้ชายและผู้หญิงจะต้องทำความเคารพกันก่อน

